

niedziela

głos z Torunia

NR 29 (1022) • J • ROK LVII • 20 VII 2014 • TORUŃ

W NUMERZE:

Wakacje! Czas, który zmienia człowieka

Pielgrzymka – wspaniała przygoda

120 lat z Matką Nieustającej Pomocy

TEMAT TYGODNIA

Bezpieczne kilometry

W wakacje zmieniamy nasze codzienne otoczenie i na pewien czas zastępują je piękne krajobrazy gór, lasów, morza czy jezior. Zanim jednak będziemy cieszyć się odpoczynkiem, czeka nas podróż do danej miejscowości. Dlatego tak ważne jest, by była ona bezpieczna, abyśmy dotarli do celu, a potem też bezpiecznie wrócili. Jeżeli wybieramy podróż samochodem – szczególnie w przypadku długiej jazdy – warto tak ją zaplanować, aby kierowca był wypoczęty, a przede wszystkim trzeźwy. Niezależnie od pogody ten, który dzierży „stery” pojazdu, odpowiada za bezpieczeństwo pasażerów. Stąd brawura nie jest dobrym pomysłem, podobnie jak nieprzestrzeganie przepisów drogowych czy ostre słowa lub gesty.

O bezpieczeństwie na drodze przypomina policja, a także dzień, kiedy wspominamy św. Krzysztofa, patrona m.in. kierowców, pielgrzymów, podróżnych, przewoźników i turystów – 25 lipca. Dziś właśnie ma miejsce inauguracja 15. Tygodnia św. Krzysztofa, który potrwa do 27 lipca pod hasłem: „Niesiemy Chrystusa na krańce ziemi”. Jest on połączony z Akcją św. Krzysztof organizowaną przez MIVA Polska. Celem tej inicjatywy jest poprawa bezpieczeństwa na drodze oraz wyposażenie misjonarzy i misjonarek w odpowiednie pojazdy, np. samochody, busy, motocykle, rowery, motorowery, traktory, quady, konie, riksze, łodzie, barki czy skutery śnieżne. MIVA apeluje do kierowców i użytkowników pojazdów mechanicznych, aby jeździli ostrożnie i – dziękując Bogu za bezpieczne podróże – złożyli 1 grosz za 1 kilometr jazdy bez wypadku. Uzbierana kwota będzie przeznaczona na zakup środków transportu dla misjonarzy.

Beata Pieczykura

GABRIELA SIKORA

Kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i Świętych Aniołów Stróżów w Lidzbarku Welskim

„WYBUDUJESZ!”

GABRIELA SIKORA

W 23. roku istnienia parafii pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i Świętych Aniołów Stróżów w Lidzbarku Welskim Pan Bóg pozwolił wiernym i duszpasterzom przeżywać radość konsekracji kościoła. Świątynia jest owocem wiary parafian, wieloletniego trudu i ofiar oraz cierpliwego oczekiwania

Uroczystość poświęcenia kościoła i ołtarza odbyła się 29 czerwca o godz. 15. Konsekratorem i przewodniczącym ceremonii był biskup toruński Andrzej Suski. Mszę św. konselebrowali proboszcz ks. kan.

Marian Wiśniewski oraz licznie zaproszeni kapłani, wśród których byli również ci, co przed laty posługiwali w parafii, i ci, którzy z niej pochodzą.

Eucharystia rozpoczęła się procesyjnym wejściem pocztów

sztandarowych szkół lidzbarskich, Strzeleckiego Bractwa Kurkowego, Ochotniczej Straży Pożarnej i grup parafialnych oraz służby liturgicznej i ducho-

dokończenie na str. IV-V

Hiszpański piknik

Toruń

22 czerwca w Toruniu-Czerniewicach odbył się piknik rodzinny. Świątowanie wpisało się w obchody odpustu parafialnego związanego ze wspomnieniem św. Josemarii Escrivy, założyciela prałatury Opus Dei i drugiego patrona czerniewickiej parafii. Piknik był również prezentem dla dzieci, które oczekiwały na wymarzone wakacje.

Uroczystości, przeniesione na niedzielę poprzedzającą liturgiczne wspomnienie św. Josemarii, były okazją do przypomnienia, że to właśnie w Toruniu od 4 lat w czerniewickim kościele przechowywane są relikwie świętego. Gościem honorowym parafii był hiszpański kapłan ks. Jan O'Dogherty, który przez całą niedzielę głosił kazania i dzielił się swoim świadectwem związanym ze św. Josemarią i duchowością Opus Dei. „Z Ojcem Założycielem, bo tak w Opus Dei nazywamy św. Josemarię, spotkałem się w młodości w czasie moich studiów” – powiedział ks. Jan. Kaznodzieja zaznaczył, że św. Josemaria był człowiekiem

niezwykłe pogodnym i wspominany jest jako patron uświęcania codziennych obowiązków, pracy zawodowej, nauki i spójności chrześcijańskich rodzin.

Ze względu na rodowód patrona parafii kolo-rem oficjalnym pikniku w Czerniewicach stała się hiszpańska czerwień. Większość uczestników tego dnia była ubrana w czerwone ubrania. W czasie pikniku odbyły się: aukcja prac plastycznych dzieci, nauka tańca flamenco, quizy, konkursy i zabawy. Parafianie i sponsorzy dostarczyli domowe jedzenie i konkursowe fanty. Wieczorem zjawili się bp Andrzej Suski, prezydent Torunia Michał Zaleski i przewodniczący Rady Miasta Torunia Marian Frąckiewicz. Tego rodzaju świętowanie wzmacnia sąsiedzką zażyłość i zaufanie, łączy ludzi z parafią i jest atrakcyjną formą apostołstwa przyjaźni.

26 czerwca, w dniu liturgicznego wspomnienia św. Josemarii Escrivy, po wieczornej Mszy św. wyświetlono film pt. „Prażat Opus Dei bp Javier Echevarria w Toruniu”. Jego reżyserem jest Wanda Różycka-Zborowska, która była

Ks. Jan O'Dogherty z uczestnikami pikniku

obecna na pokazie. Film jest dokumentalnym zapisem wizyty bp. Javiera Echevarrii, głównego przełożonego Opus Dei na świecie. Podczas wizyty, która miała miejsce 27 sierpnia 2010 r., bp Andrzej Suski nadał toruńskiej parafii pw. Matki Bożej Łaskawej drugi tytuł św. Josemarii Escrivy, a bp Echevarria przekazał parafii relikwie świętego.

Andrzej Dembowski

Na trasie nowenny z bł. Karoliną

Szembruk

Od lutego trwa w diecezji toruńskiej nowenna ku czci bł. Karoliny Kózkowny z okazji przypadającej w listopadzie 100. rocznicy jej męczeńskiej śmierci. Po Lidzbarku, Gostkowie, Mokrem, Koszelewach piąta stacja nowenny wyznaczona została na Szembruk, parafię pw. św. Bartłomieja, która 22 czerwca przyjęła rolników, czcicieli bł. Karoliny, członków duszpasterstwa rolników i Bractwa św. Izydora. Jest to kolejna okazja, aby Bogu dziękować za wszystkie dobrodziejstwa udzielone polskim rolnikom i mieszkańcom wsi, jednocześnie prosić o potrzebne łaski dla każdego, który uprawia polską ziemię i uznaje ją jako matkę żywicielkę oraz wypraszać błogosławieństwo dla mieszkających na polskiej wsi.

Mszę św. koncelebrowali: ks. kan. Kazimierz Flisikowski – proboszcz parafii w Szembruku, ks. kan. Zbigniew Gański – diecezjalny duszpasterz rolników, ks. kan. Grzegorz Grabowski – proboszcz parafii pw. św. Katarzyny w Łasinie i ks. kan. Edmund Tucholski – senior w łasińskiej parafii. Liczne

zgrupowanych powitał ks. kan. Kazimierz Flisikowski, mówiąc m.in.: „Tak bardzo potrzebna jest nasza modlitwa. Bóg ceni naszą pracę, chce nas wspomagać w trudzie pracy rolniczej i nam błogosławić, aby nikomu nie zabrakło chleba powszedniego”.

W homilii ks. kan. Grzegorz Grabowski, przypominając postawę bł. Karoliny, zwrócił uwagę na zagrożenia i niebezpieczeństwa

życia oraz rolę rodziny i osób dorosłych w kształtowaniu właściwych postaw u młodego pokolenia. Przypominając słowa św. Jana Pawła II, podkreślił, że zbliżająca się 100. rocznica jej śmierci będzie szczególną okazją, aby na nowo podjąć słowa papieskiego wezwania. Wymienił przykłady szczególnego nabożeństwa do bł. Karoliny grup i osób nie tylko z kraju, lecz także z zagranicy, m.in. z Wietnamu.

„Jest to dowód na to, że bł. Karolina i jej wartości są poszukiwane przez współczesnego chrześcijanina, który zagrożony jest prześladowaniem. Karolina bowiem uczy nas drogi dojrzałej wiary i jest nam bardzo potrzebna” – dodał kaznodzieja. Podkreślił także, że troska o rozwój religijny dzieci i trwanie w łasce Bożej to fundamenty rodziców w wychowywaniu młodego pokolenia. Zachęcił również do stawiania sobie wymagań, których owoce mogą pomóc w rozwoju duchowym człowieka.

Oprawę liturgiczną oraz procesję z darami ofiarnymi przygotowali parafianie z Szembruka. Dziękując księdzu proboszczowi, diecezjalny duszpasterz rolników przekazał krzyż jubileuszowy z ziemią z miejsca męczeństwa bł. Karoliny wraz z gałązką gruszy, pod którą błogosławiona uczyła katechizmu. Po Mszy św. odmówiono litanie do bł. Karoliny i uczczono jej relikwie. Radosna i rodzinna atmosfera przy wspólnym stole, przygotowanym przez szembruckich parafian i Koło Gospodyń Wiejskich, ubogaciła ostatni element spotkania.

Aleksandra Wojdyło

Procesja z relikwiami

ALEKSANDRA WOJDYŁO

Służyć z radością

Toruń

Tegoroczna uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa zbiegła się z ostatnim dniem roku szkolnego 2013/2014. W parafii pw. św. Antoniego na toruńskich Wrzosach przeżywalismy ten dzień bardzo uroczystie. Oddając cześć Sercu Pana Jezusa, prosiliśmy o uświęcenie kapłańskiego życia i posługiwania oraz dziękowaliśmy za miniony rok szkolny. Uczniowie obecni na Eucharystii ze świadectwem w rękę, modlitwą w sercu, uśmiechem na twarzy entuzjastycznie wyrażali radość i satysfakcję z owoców swojej pracy w minionym roku szkolnym.

Podczas Mszy św. miał miejsce obrzęd błogosławieństwa 11 kandydatów służby liturgicznej do funkcji ministranta oraz 2 ministrantów do funkcji lektora. Po przedstawieniu i wyborze kandydatów proboszcz ks.

Nowi ministranci i lektorzy z Księdzem Proboszczem

kan. Wojciech Miszewski przyjął ich gotowość do służby ministranckiej i lektorskiej w zgromadzeniu liturgicznym. Na znak dopuszczenia do tej służby każdy z kandydatów otrzymał kołnierz

ministrancki, lektorzy natomiast przyjęli księgę Pisma Świętego. Nowym ministrantom i lektorom życzymy radości z pełnionej posługi przy ołtarzu.

Ks. Rafał Bochen

Zapraszamy

STUDIUM ORGANISTOWSKIE

Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej im. G.G. Gorczyckiego ogłasza nabór na rok szkolny 2014/2015. Nauka odbywa się na dwu kierunkach – organista, kantor. Dokumenty można przysyłać na adres:

Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej,
Kurii Diecezjalnej Toruńska,
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń.
Inauguracja roku odbędzie się w sobotę 13 września o godz. 9 w siedzibie Studium Muzyki Kościelnej Diecezji Toruńskiej w Toruniu, przy ul. Jodłowej 13 (Rubinkowo I). Dodatkowe informacje można uzyskać u dyrektora studium (tel. 603-943-694) i na stronach: www.studiumorganistowskie.diecezja.torun.pl, www.muzyka.diecezja.torun.pl.

Ks. dr Mariusz Klimek
Dyrektor Studium Muzyki
Kościelnej Diecezji Toruńskiej

Diecezjalna pielgrzymka Żywego Różańca

CHEŁMŹA

Ok. 800 osób z diecezji toruńskiej uczestniczyło 5 czerwca w 38. pielgrzymce Żywego Różańca do konkatedry Trójcy Świętej w Chełmży. Była ona przeżywana w duchu dziękczynienia i radości za kanonizację Jana Pawła II. Uczestnicy przyjechali m.in. z Kruszyn, Brudzewa, Nawry, Kończewic, Grzegorza, Lisewa, Chełmna, Lisnowa, Torunia, Niedźwiedzia, Nowego Miasta Lubawskiego, Radoszek, Grudziądza, Rybna, Rumiana, Boluminka, Lidzbarka, Gronowa, Lipnicy, Burkatu, Szwarcenowa, Otłoczyna, Ryńska, Wąbrzeźna, Łasina, Cierpic i Chełmży. Wraz z pielgrzymami przybyło 26 księży proboszczów i opiekunów oraz ks. kan. Dariusz Zagórski, rektor WSD w Toruniu wraz z klerikami.

Uroczystości rozpoczęły się od spotkania z diecezjalnym moderatorem Żywego Różańca ks. prał. Gerardem Gromowskim. Zaprezentowany został oficjalny hymn Żywego Różańca, do którego słowa napisał bp Józef Zawitkowski, a muzykę skomponował ks. Wiesław Kądziała. Obecne były również siostry ze Zgromadzenia Sióstr Loretanek w Warszawie zajmujące się wydawaniem miesięcznika formacyjnego „Różaniec”. O godz. 10 rozpoczęła się kon-

celebrowana Msza św., której przewodniczył bp Józef Szamocki. Zebranych powitał proboszcz ks. kan. Krzysztof Badowski, który przybliżył historię prastarej katedry. Ksiądz Proboszcz wspominał również o pielgrzymkach królów i prezydentów Polski do Chełmży oraz Eucharystii sprawowanej w tej świątyni przez kard. Stefana Wyszyńskiego na zakończenie obchodów 1000-lecia chrztu Polski i Mszy św. prymicyjnej bł. Stefana W. Frelichowskiego.

W homilii bp Józef podkreślił, że odmawiając Różaniec, popadamy w zadumę i możemy formować nasze domy i dusze. Dodał także, że Bóg ma swoich wielkich wojowników, wielką rodzinę Żywego Różańca. „Modlitwa różańcowa przybliża nas do Eucharystii i Słowa Bożego. Jest to również szczególna forma spotkania z Maryją, która wstawia się za nami do Boga” – powiedział Ksiądz Biskup. Złożone w procesji dary, zgodnie z tradycją zjazdów, przekazane zostały na potrzeby WSD w Toruniu. W godzinach popołudniowych ks. prał. Gromowski poprowadził Drogę Krzyżową. Pielgrzymi mieli także możliwość odpoczynku w ogrodzie plebańskim nad Jeziorem Chełmżyńskim i spożycia posiłku przygotowanego przez oddziały Caritas w Toruniu i Chełmży.

Wojciech Wichnowski

Procesja z darami

Diecezjalne pielgrzymki Żywego Różańca

Ks. prał. Gerard Gromowski – diecezjalny moderator Żywego Różańca zaprasza na pielgrzymki dziękczynienia i radości za kanonizację Jana Pawła II. Kolejne pielgrzymki odbędą się 2 sierpnia – sanktuarium Matki Bożej Śnieżnej w Lisewie i 6 września – kościół pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Brodnicy (ojcowie Franciszkanie)

Mszy św. koncelebrowanej przewodniczy bp Andrzej Suski

„Wybudujesz!”

Bp Andrzej zapala świecę, tzw. zacheuszkę

Ks. kan. Marian Wiśniewski, proboszcz, budowniczy kościoła

dokończenie ze str. 1

wieństwa do nieoświetlonego i nieozdobionego kościoła. Ks. kan. Marian Wiśniewski przedstawił początki istnienia parafii, a następnie poprosił Księdza Biskupa o dokonanie konsekracji świątyni. W imieniu osób, które fizyczne pracowały przy budowie kościoła, głos zabrali Mariola i Michał Cander.

Bp Andrzej Suski pobłogosławił wodę i pokropił nią wiernych oraz ściany kościoła i obnażony ołtarz, po czym nastąpiła Liturgia Słowa. Komentatorem poszczególnych części liturgii konsekracji był kleryk Piotr Śliwiński. W homilii bp Andrzej zwrócił szczególną uwagę na ołtarz – miejsce, na którym sprawowana jest Najświętsza Ofiara Jezusa Chrystusa. To właśnie na ołtarzu kapłański trud osiąga swój szczyt. Od ołtarza Pan Jezus kieruje ważne słowa, które kiedyś zostały wypowiedziane w Wieczerniku. Od ołtarza

płynie ku wiernym błogosławieństwo. Ksiądz Biskup podkreślił, że „przez konsekrację oddajemy świątynię na zawsze Bogu po to, aby nas w niej gromadził, uświęcał i obdarzał swoimi łaskami. Ta świątynia powstała z tęsknoty ludzi tej dzielnicy za Panem Bogiem. Ofiary wspólnoty i te materialne oraz te niewymierne, są wpisane w każdą część tego kościoła. Każdy element tej świątyni jest wołaniem dla wszystkich pokoleń, że człowiek nie może się obejść bez Boga”. Kaznodzieja wyraził wdzięczność wobec Boga za to, że pobłogosławił budowie, którą szczęśliwie zakończono, wobec proboszcza, który „od początku prowadził budowę i wiele nocy nie przespał, kiedy trzeba było podejmować ważne decyzje”. Słowa podziękowania skierował również do współpracowników: księży wikariuszy, rady parafialnej, inżynierów, projektantów, artystów oraz tych, którzy

modlitwą i ofiarą przyczynili się do powstania kościoła.

„Drodzy Bracia i Siostry, zbudowaliście piękną świątynię, z której możecie być dumni, ale najważniejsze zadanie nie zostało jeszcze zakończone. Oprócz murów mamy budować także Kościół żywy, świątynię w naszych sercach i rodzinach, budować wspólnotę, która będzie się tu gromadzić jako rodzina dzieci Bożych. W tej rodzinie ma być wzajemna miłość i nikt nie może być z niej wykluczony. Nikt ochrzczony nie może też obojętnie przechodzić obok swojej parafii” – mówił bp Andrzej. Na zakończenie homilii zapewnił o swojej modlitwie za wszystkich zgromadzonych na Liturgii i prosił o wspólną modlitwę, aby tworzyć żywą świątynię w Panu, tak jak oczekuje tego Jezus Chrystus.

Po Wyznaniu wiary odśpiewano Litanię do Wszystkich Świętych. Modlitwą tą wierni prosili o wstawianictwo świętych i błogosławionych przed tronem

Bp Andrzej Suski namaszcza ołtarz

Procesja ze świecami

miłosiernego Boga. Następnie Ksiądz Biskup odmówił modlitwę poświęcenia kościoła i ołtarza, po czym namaścił krzyżem świętym ołtarz i ściany kościoła. Kolejnym elementem liturgii było okadzenie ołtarza i ścian świątyni, które dokonało się poprzez umieszczenie wielkiej kadzielnicy na środku ołtarza. Namaszczenia i okadzenia ścian kościoła bp Andrzej dokonał wspólnie z proboszczem ks. kan. Wiśniewskim. Stanowiło to najważniejszą chwilę ceremonii.

Ostatnim elementem liturgii konsekracji było oświetlenie ołtarza i kościoła. W uroczystej procesji wniesiono paschał oraz świece, które zapalone przez Księdza Biskupa zostały umieszczone przy ołtarzu. W 6 miejscach świątyni umieszczono świece – zacheuski, czyli znaki konsekracyjne potwierdzające przekazanie kościoła na własność Boga. Następnie procesjonalnie wniesiono kwiaty, upiększając kościół. W procesji

z darami ofiarnymi delegacja parafii przyniosła monstrancję, przedstawiciele Urzędu Miasta – kustodie, delegacja kótek różańcowych i Akcji Katolickiej – ofiary pieniężne, budowniczowie kościoła – kronikę parafialną, leśnicy – owoce lasu, a przedstawiciele lidzbarskich szkół – stuły.

Delegacja rodzin parafii podziękowała Księdzu Biskupowi za dar modlitwy i konsekrację kościoła. W imieniu wspólnoty parafialnej przedstawiciele rady duszpasterskiej na ręce ks. kan. Wiśniewskiego, budowniczego kościoła, złożyli bukiet 23 róż i podziękowanie za jego trud i poświęcenie. Na zakończenie przemówił Ksiądz Proboszcz, dziękując Księdzu Biskupowi oraz wszystkim za wszelką pomoc, obecność i modlitwę. Po tym w świątyni rozległy się gromkie brawa wiernych, którzy w ten sposób wyrazili radość i wdzięczność za możliwość uczestniczenia w tak historycznej chwili.

Gabriela Sikora

Z kart historii kościoła w Lidzbarku

Na zawsze w mojej pamięci pozostanie 26 sierpnia 1991 r., kiedy to ówczesny abp Marian Przykucki, ordynariusz diecezji chełmińskiej, dekretem erygował z dniem 1 września 1991 r. nową parafię pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i Świętych Aniołów Stróżów w Lidzbarku Welskim, ustanawiając tym samym mnie proboszczem nowej wspólnoty. Dla młodego kapłana z 10-letnim stażem budowa domu Bożego była wielkim wyróżnieniem, ale co za tym idzie także wieloma zmartwieniami i problemami. Początki, jak to zwykle bywa, nie były łatwe. Rozpoczynaliśmy od zera. W okresie 3 miesięcy powstała tymczasowa kaplica, a następnie plebania, poświęcona podczas wizytacji kanonicznej w 1994 r. Budowę kościoła rozpoczęliśmy w lipcu 1995 r.

Na samym początku utworzona została rada budowlana, duszpasterska i ekonomiczna. Powstawała specjalna grupa osób, która przez 8 miesięcy w roku zbierała dobrowolne ofiary od poszczególnych rodzin. Przy budowie pomagały zakłady pracy, urzędy oraz wiele innych instytucji. Wyznaczaliśmy do pomocy wiernych z poszczególnych ulic i wiosek. Dużym wsparciem okazali się uczniowie ze Szkoły Budowlanej. Zorganizowała się 10-osobowa grupa, w większości emerytów, która – pod nadzorem kierownika budowy Bogdana Wiśnińskiego i majstra Jana Bartkowskiego – każdego dnia od godz. 7 w różnych warunkach atmosferycznych wznosiła mury tej świątyni. Projektantem kościoła był już nieżyjący architekt Kazimierz Nadratowski z Działdowa. W tym miejscu pragnę wspomnieć ówczesnego proboszczą parafii św. Wojciecha ks. kan. Bogdana Kaźmierskiego, który wcześniej postarał się o plac pod budowę. Na nim w czerwcu 1990 r. postawiony został krzyż i poświęcono miejsce dla nowego kościoła. Ks. kan. Kaźmierski od pierwszych chwil mojego przyścia był bardzo ojcowski. Jeździliśmy razem, załatwiając wiele budowlanych spraw. Szukaliśmy pomocy, której w większości nam nikt nie odmawiał.

Początki były bardzo trudne, ale mimo to przynosiły bardzo dużo radości i wiele satysfakcji. Czuło się potrzebę powstania nowego kościoła i parafii. Projekt wstępny kościoła był już gotowy przed moim przyściem do Lidzbarka, dlatego mimo wielu problemów i wątpliwości można było go jedynie zmodernizować i upiększyć. Na moją prośbę w bocznej części po przeciwnej stronie zakrystii wybudowaliśmy kaplicę, a w jej podziemiach kostnicę z wszelkimi wymogami dotyczącymi ostatniego pożegnania. Patrząc z góry na naszą świątynię, jest ona w kształcie krzyża, gdzie razem z 35-metrową wieżą stała się ciekawą bryłą wpisującą się w architekturę Lidzbarka. Wielkie zasługi w upiększaniu wnętrza świątyni mają Mariola i Michał Cander z Bydgoszczy, z którymi 15-letnia współpraca układa się wspaniale i jest wielką radością. Są oni projektantami witraży, stacji drogi krzyżowej, bocznych ołtarzy, ławek, ołtarza głównego, tabernakulum, ambony i figur znajdujących się w prezbiterium. W środku prezbiterium widzimy figurę Jezusa Zmartwychwstałego, z jednej strony anioł siedzący na kamieniu i oznajmiający radość zmartwychwstania, a po przeciwnej stronie niewiasty idące do grobu, aby namaścić Ciało Pana. I tak od 19 lat każdego roku, dzięki ofiarności wielu ludzi, świątynia była upiększana w środku i na zewnątrz. Zawsze przez te wszystkie lata czuliśmy obecność Boga i Jego Matki.

Na koniec podzielę się pewnym osobistym przeżyciem. Kiedy w 1996 r. udaliśmy się z pielgrzymką do Rzymu i na audiencji w Kaplicy Sykstyńskiej prosiłem Ojca Świętego św. Jana Pawła II o błogosławieństwo na budowę, on po chwili milczenia spojrział, uśmiechając się, złapał mnie za ramię i powiedział: Wybudujesz!

Ks. kan. Marian Wiśniewski

Wakacje! Czas, który zmienia człowieka

Rozmawiam ze znajomym, który mówi: Spotkałem ostatnio, po długim czasie niewidzenia, kolegę. Pochwalił się, że chodzi 2 razy w tygodniu na basen. Ta aktywność i systematyczność zupełnie go zmieniła. Widać to również na zewnątrz. Jest jakiś inny. Nie potrafię tego opisać słowami, ale widzę to dokładnie. Rozmowę kończy: Polecam. Warto spróbować. Ze swojej strony dzielę się doświadczeniem podobnym. Znam człowieka, który 2 razy w tygodniu przychodzi do kościoła na godzinną adorację Najświętszego Sakramentu. Nie mniej, ale i nie więcej. Jest wierny i systematyczny. Ten brak aktywności, wyciszenie, skupienie widać także zewnętrznie. Tryska radością i zapałem. Mogę powtórzyć jak refren: Jest jakiś inny. Nie potrafię tego opisać

słowami, ale widzę to dokładnie. Rozmowę kończę: Polecam. Warto spróbować.

Trwa czas wakacji. Myślę, że warto zaproponować jedno i drugie. Odpoczynek czynny fizycznie: pływanie, bieganie, jazda rowerem, praca w ogrodzie, koszenie trawy, przycinanie żywopłotu, wszelka aktywność. Warto nawet do siódmych potów. Każdy ma swoją ulubioną aktywność. Niech ją rozwija. Nie zapomnij i o drugim. Tyle samo czasu na adorację, modlitwę, nawiedzenie Najświętszego Sakramentu, codzienną Mszę św., lekturę Pisma Świętego np. metodą lectio divina. Wymieniam jednym tchem. Ale nie chodzi o to, abyś wypełniał wszystko razem każdego dnia. Czyń proporcjonalnie. Bądź sprawiedliwy dla siebie. Godzinę na sport, ale też godzinę

dla Pana Boga, na życie duchowe, na troskę o wiarę. Zapewniam, po wakacjach wrócisz innym człowiekiem. Będziesz pełen pomysłów i pokoju w ich realizacji. Twarz będziesz miał spokojną, ale oczy będą ci błyszczały. Ludzie będą się do ciebie garnęli, ponieważ czuje się człowieka pełnego Bożego ducha. Ma on mocną zdolność przyciągania.

Co powiesz o pieszej pielgrzymce na Jasną Górę? Tu otrzymasz dwa w jednym. Wysiłek fizyczny proporcjonalny do wysiłku duchowego. To już nie godzinka dziennie, trochę wysiłku, ale bez przesady. To jest wysiłek do pęcherzy, otwartych ran na stopach. To próba, czy potrafisz przezwyciężyć własną słabość, czy nie ustanieś. Hartowanie. To czas niezwykle intensywnej i bogatej modlitwy.

Mam przyjaciół, którzy wędrują od 30 lat. Tak wyglądają ich wakacje. Dzielni ludzie. Dlatego mogą być oparciem dla innych. Zahartowani, mocni i piękni duchowo, rozumiejący sprawy ludzkie i Boże.

Czym jest Boży duch? Przecież to duch miłości. Tak naprawdę potrzebujesz zdrowego ciała, a w nim zdrowego ducha. Szukaj wakacyjnej przygody, która poprowadzi cię do przeżycia tej najpiękniejszej miłości, gdy klękasz i wołasz: „Panie, niebios a Cię nie obejmują, a ja biedny żuczek mogę Cię odkrywać, poznawać i przyjmować”. Tego, „który był, który jest i który przychodzi”.

W drodze potrzebujesz dobre go pokarmu. Pamiętaj, na wakacyjnych drogach też trzeba karmić się Eucharystią.

Ks. Rajmund Ponczek

Pielgrzymka – wspaniała przygoda

Rozpoczynając wakacyjny czas, każdy młody człowiek robi sobie piękne plany, jak dobrze wykorzystać ten czas, jaką przeżyć przygodę i z kim dzielić to doświadczenie? Jedną z pięknych i ciekawych propozycji na wakacyjną przygodę, na spotkanie wspaniałych ludzi i umocnienie swojej relacji z Panem Bogiem jest piesza pielgrzymka. Na pielgrzymce łączą się ze sobą trud marszu z radością pokonywanych słabości, modlitwa w milczeniu z niekończącymi się dysputami z ciekawymi ludźmi. To tu możesz doświadczyć prawdziwej wspólnoty, młodego Kościoła i nowej ewangelizacji. Najpiękniej o swym pielgrzymowaniu mogą opowiedzieć sami młodzi, którzy w tym roku kolejny raz pragną wyruszyć na Jasną Górę.

Ks. Łukasz Skarżyński

Kierownik Pieszej Pielgrzymki
Diecezji Toruńskiej na Jasną Górę

Świadectwa

Pielgrzymka jest dla mnie modlitwą w drodze. Jest czasem oderwania się od problemów doczesnych, zastanowienia się, co jest w życiu najważniejsze. Za każdym razem ta droga jest inna, to jest piękne. Ania

Pielgrzymka to okazja do zresetowania się, naładowania baterii. Możliwość oderwania się od wszystkich przyziemnych spraw i powierzenia ich Panu Bogu za pośrednictwem Maryi. Paradoksalnie mimo dużego wysiłku fizycznego to czas wielkiej beztroski. Jędrzej

Od kilku lat moim pomysłem na wakacje jest pielgrzymka na Jasną Górę. Mimo fizycznego zmęczenia odpoczywam podczas niej psychicznie i umacnam się na duchu. Poznaje wielu wartościowych ludzi – przyjaźnie z pielgrzymki trwają do dziś. Wspólna droga, radość i trud pozwalają na tworzenie trwałej więzi. Napotkani ludzie są bardzo

Pielgrzymowanie jest źródłem radości

życzliwi i nie pozwalają, by ktośkolwiek odszedł głodny czy bez noclegu.

Kamila

Pielgrzymowanie jest często porównywane do życia. W trakcie pielgrzymki można doświadczyć dużo radości. Dopiero wtedy możemy docenić najmniejsze uczynki

miłości, np. podanie wody. Oczywiście, w tę duchową wędrówkę wpisane jest też cierpienie, ale czy znamy lepszy sposób na wyprośzenie naszej intencji niż ofiarowanie naszego trudu? Jest to czas poznania naszych słabości, które uświadamiają nam, że z pomocą Boga wszystko możemy. Ania

Bóg Diecezjalne Dni Młodzieży
Hartowiec 24-27 lipca 2014
w drodze na ŚDM - Kraków 2016

Informacje:
www.facebook.com/WspolnotaOjcaPio
www.pio-torun.pl

Zgłoszenia:
2014ddm@gmail.com

WYBÓR TWOJ JEZUSA
OŻYWCZY POWIĘ
NAD JEZIOREM
HARTOWIECKIM
w roku Wiary w Syna Bożego

Po raz drugi w ośrodku rekolekcyjnym w Hartowcu w dniach 24-27 lipca odbędą się Diecezjalne Dni Młodzieży. Tegoroczne dni – stanowiące duchowy etap podróży na ŚDM – odbędą się pod hasłem: „Twój wybór Jezusa”. Będą czasem głoszenia i doświadczania mocy Bożego Słowa i obecności Jezusa Chrystusa w sakramentalnych znakach, zwłaszcza Eucharystii. Towarzyszyć im będą koncerty i świadectwa wiary, m.in. Darka Malejonka, „Full Power Spirit”, „Wyrwanych z niemocy”. Zapraszamy młodzież na to duchowe wydarzenie. Liczymy także na obecność kapłanów, którzy swoją posługą przyprowadzą młodych do Chrystusa. Zgłoszenia i informacje można uzyskać, wysyłając e-mail na adres: 2014ddm@gmail.com lub kontaktując się telefonicznie nr 605-241-641 (ks. Sławomir Skonieczka)

SPŁYW KAJAKOWY

Zastanawiasz się, czy kajaki są dla Ciebie? Czy Cię na to stać? Czy masz na to czas? Daj się skusić na najtańszy, najszybszy, a jednocześnie jeden z najbardziej przyjemnych sposobów na aktywne spędzanie wolnych chwil. Dodatkowo przyczynisz się razem z nami do oczyszczenia rzeki ze zbędnych śmieci.

Zapraszamy Cię na spływ kajakowy rzeką Wdą w terminie 28-30 lipca. Koszt: 50 zł. Liczba miejsc ograniczona.

Informacje i zapisy: tel. 690-931-097 lub drogą e-mailową – biuro@ksm-torun.pl.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Diecezji Toruńskiej

Pomagamy blisko Ciebie!

Wakacji nadszedł czas!

W pierwszym tygodniu lipca w Ośrodku Szkoleniowym Caritas Diecezji Toruńskiej gościliśmy ok. 100 ubogich dzieci z Litwy i Ukrainy. Kolonie wywołały uśmiech na twarzach wszystkich dzieci. Staraliśmy się uatrakcyjnić program tak, aby nikt się nie nudził. Rozpoczęliśmy od pokazania pięknej toruńskiej Starówki. Dzieci uczestniczyły w zabawach połączonych z nauką w Centrum Nowoczesności Młyn Wiedzy oraz odbyli podróż przez wszechświat podczas seansu „Lato pod gwiazdami” w planetarium. Oczywiście, nie mogło zabraknąć warsztatów wypieku pierników, które odbyły się w Forcie IV Twierdzy Toruń. Uczestnicy również wybrali się do JuraParku w Solcu Kujawskim. Ponadto dzieci zwiedziły Muzeum

gry w tenisa, kosza czy korzystaniem z basenu. Wieczorami dzieci aktywnie uczestniczyły we wspólnych tańcach i zabawach przy ognisku bądź grillu. Natomiast piątkowy wieczór spędziły w Młodzieżowym Domu Kultury, podziwiając występy uczestników finału Międzynarodowego Festiwalu Piosenki „Na językach” oraz widowisko multimedialne „Komturia”. Następnego dnia koloniści przenieśli się do prehistorii w Muzeum Archeologicznym w Biskupinie. Natomiast w niedzielę udało się wszystkim odpocząć nad polskim morzem i obejrzeć wystawę motocykli na sopockim moście. Dzieci poznały także uroki gdańskiej Starówki. Przy pożegnaniu ks. prał. Daniel Adamowicz wręczył wszystkim kolonistom pamiątkowe zdję-

ARCHIWUM CARITAS

Koloniści z Litwy i Ukrainy odwiedzili planetarium

Pożarnictwa, gdzie atrakcją było nie tylko poznanie sprzętu gaśniczego, lecz także specjalistycznego stroju. Koloniści wzięli udział również w zajęciach ekologicznych „Leśne jubilerstwo”, które odbyły się na Barbarce. Codzienny program zwiedzania był przeplatany licznymi zajęciami sportowymi w formie aerobiku,

cie zrobione przed pomnikiem Mikołaja Kopernika oraz wyjątkowy pendrive w kształcie karty bankowej. Otrzymali oni również plecaki z przyborami szkolnymi oraz słodczyce. Mamy nadzieję, że kolejne dni wakacji w rodzinnych miastach będą dzieciom upływały tak radośnie jak w Przysieku.

Marlena Kujawińska

Caritas Diecezji Toruńskiej

ECHO ZE WZGÓRZA BŁ. MATKI MARII, PASTERKI (II)

120 LAT Z MATKĄ
NIEUSTAJĄCEJ POMOCY

Modlitwa do Matki Bożej Nieustającej Pomocy towarzyszyła siostrą i wychowankom niemal od początków Zgromadzenia Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej. Praktykowana jest niezmiennie do chwili obecnej. Matka Maria Karłowska opracowała modlitewnik „Zbiór koronek i modlitw używanych na modlitwach wspólnych w kaplicy”. W modlitewniku tym umieściła wiele wezwań do Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Włączyła wierszowane modlitwy, które nadal odmawiane są we wspólnotach i domach opiekuńczo-wychowawczych. Siostry i wychowanki chętnie powtarzają akt: „Wejrzyj, Matko, na nas z nieba, Twej pomocy nam potrzeba. Ach, ulituj się nad nami, nad biednymi grzesznicami” („Zbiór koronek i modlitw...”).

Jak Matka Nieustającej Pomocy połączyła Apostołów

Kult Matki Bożej Nieustającej Pomocy był elementem łączącym Marię Karłowską i o. Bernarda Łubieńskiego. Ten obraz Maryi ojciec umieszczał podczas rekolek-

cji parafialnych w pobliżu ambony. Zachęcał wiernych do ufności w opiekę Maryi. W podobnym duchu głosił rekolekcje dla wychowanki Matki Marii. Opracował dzieło „Historia cudownego obrazu Matki Bożej Nieustającej Pomocy”. Matka w lipcu 1930 r. sprowadziła tę książkę dla każdej wspólnoty sióstr pasterek. Sprowadziła też dla domów pasterek broszurki z nowenną i 100 medalików Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Maria chętnie rozdawała te medaliki, również pacjentkom na oddziale wenerycznym szpitala miejskiego, który odwiedzała. Często kładła medalik na piersi umierającej z nadzieją, że się wypowiada – i tak bywało. Sama z pietyzmem przechowywała do końca życia obrazek Matki Bożej Nieustającej Pomocy z krzyżykiem błogosławieństwa o. Łubieńskiego.

O. Bernard sprowadził z Rzymu dla sióstr pasterek 2 obrazy Matki Nieustającej Pomocy – wierne kopie rzymskiego oryginału. Jeden z nich do dnia dzisiejszego znajduje się w kaplicy domu zgromadzenia w Pniewitem na Pomorzu. Ma on na odwrocie papieskie breve z odpustami dla czcicieli cudownego obrazu. Drugiego w domach zgromadzenia niestety nie odnaleziono.

Owocne działanie Maryi

Skuteczność działania Matki Bożej Nieustającej Pomocy siostry potwierdziły już w 1930 r. zapisanym świadectwem uzyskanej łaski. „W sierpniu 1930 r. pewien młodzieniec stanąć miał z przeciwnikiem do pojedynku. Dzień i godzina zostały wyznaczone, rewolwery dokładnie zbadane. Gorąco rozpoczęliśmy modlitwy przed cudownym obrazem Matki Boskiej Nieustającej Pomocy

„O Matko łaskawości i miłosierdzia, błogosław nam!”
(„Zbiór koronek i modlitw...”)

(w Pniewitem), błagając, aby do katastrofy nie dopuściła i uratowała te osoby od niechybnej utraty życia doczesnego i wiecznego. Matka Boska Nieustającej Pomocy raczyła okazać swoje wielkie miłosierdzie. Gdy o oznaczonej godzinie na wydaną komendę strzały paść miały, ani jeden rewolwer, w niewytłumaczony sposób, ku wielkiemu zdumieniu wszystkich obecnych, wystrzału nie oddał. Przeciwnicy, uznając działanie siły nadnaturalnej, podali sobie ręce, przebaczyli wzajemnie i do sakramentów świętych przystąpili. Za udzielenie tej nadzwyczajnej łaski niech będą dzięki nieskończone Matce Boskiej Nieustającej Pomocy. Siostry pasterek”.

W Zgromadzeniu Sióstr Pasterek przez wszystkie lata pielęgnuje się kult czci, miłości i zawierzenia Matce Bożej. Św. Jan Paweł II pozostawił wymowne osobiste świadectwo: „Pragnę podziękować Matce Bożej Nieustającej

Pomocy, która zawsze okazywała się dla mnie jako nieustająca pomoc w trudnych chwilach, ośmielam się nawet powiedzieć – w bardzo trudnych chwilach”. Dzisiaj, po 120 latach swego istnienia i wciąż kontynuowanego apostolatu, mimo trudności, niepokoju i wielorakich zagrożeń Zgromadzenie Sióstr Pasterek od Opatrzności Bożej może również wypowiedzieć te słowa z głęboką świadomością i wewnętrznym przekonaniem. Potwierdza to dodatkowo fakt, że – przedziwnym zrządzeniem Opatrzności Bożej – Matka Boża Nieustającej Pomocy była patronką diecezji chełmińskiej, w której prowadzono diecezjalny etap procesu informacyjnego do beatyfikacji Marii Karłowskiej. Diecezja toruńska, w której proces był kontynuowany oraz został zakończony, ma także jako patronkę Matkę Bożą Nieustającą Pomocy.

Oprac.

s. Gaudiosa Czesława Dobrska CSDP

niedziela
głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38